

A FŐVÁROS

LAKÁSHELYZETÉRŐL NÉPESSÉGÉRŐL

244

A fővárosi lakáshelyzet év-tizedek óta egyik legsúlyosabb problémánk. A lakásállomány a második világháború előtt sem fedezte a szükségletet. A magas lakbérek miatt kiadatlan lakások is voltak, a lakosság nagy része mégis kis lakásokba zsúfolódott össze, és mintegy 40 ezer volt a hajléktalanok száma. A háború pusztításai a lakáshiányt fokozták, mert a lakások 21 százaléka részben, vagy teljesen használhatatlanná vált, vagy megsemmisült. A felszabadulást követő években a fő feladat természetesen csupán a károk helyreállítása lehetett. Az első hároméves terv sikeres teljesítése és az ipar államosítása létrehozta a szükséges előfeltételeket ahhoz, hogy a helyreállítási munka folytatása mellett az 1950-es évek elejétől a lakásépítés is fokozódó ütemben meginduljon.

Az állami lakótelep-építések mellett az OTP útján nyújtott hiteltámogatás nyomán a magánérőből történő lakásépítés is kedvező fejlődésnek indult.

A fővárosban a termelés fel-futása során kínálkozó új munkalehetőségek nagyarányú bevándorlást idéztek elő, ami a lakásszükséglet növekedéséhez vezetett, annak ellenére, hogy 1960-ig 66 ezer lakás épült fel a fővárosban, s ezzel kerekén 200 ezer ember jutott otthonhoz.

Az 1960. évi népszámlálás adatait szerint, a főváros lakossága a szocialista iparosítás időszakában 217 ezer fővel szaporodott, és a lakosság száma elérte az 1 millió 870 ezer főt.

A főváros lakásállománya ezzel szemben 536 ezer lakás, ami 780 ezer lakószobának felel meg. A lakás céljára igénybe vett üzletek és műhelyek száma kerekén 12 ezer, melyekben 28 ezren laknak. A felmérések alapján 18 ezer lakást életveszélyesnek minősítettek. A lakosság jelenlegi száma a főváros munkaerő-

szükségletét nem elégíti ki, és mintegy 130 ezer ember jár be naponta vidéki lakóhelyéről budapesti munkahelyére.

A lakások átlagosan közel 1,5 szobának felelnek meg, és 100 szobára átlagosan 232 lakó jut, míg a jelenlegi rendelkezéseink két személyre, általánosságban egy lakószobát vesznek számításba, vagyis az egyes lakószobákban ténylegesen lakó személyek száma az átlagtól lényegesen eltér.

A rendelkezésre álló 780 ezer lakószobában — szobánként két személyt figyelembe véve — 1 millió 560 ezer ember lenne elhelyezhető.

A legégetőbb lakásproblé-

mák felszámolásához szükséges lakások számát 95 ezerben lehet megjelölni. A fővárosban fennálló rendkívül súlyos lakáshelyzetet figyelembe véve, a kormány a lakásállomány olyan mérvű növelését irányozta elő, hogy minden család önálló lakáshoz juttatását teszi lehetővé, az elkövetkező években.

Ennek a feladatnak előfeltételeit biztosító előkészítő munka, a tervezés és az építőanyagipar, építőipar fejlesztése megindult. Ezzel egyidejűleg fokozódó ütemben folyik a meglévő lakásállomány tatarozása és hiányzó felszereléseik pótlása.

Budapestre vonatkozó újságcikkek				
Szerző:				
Cím:	A főváros lakáshelyzetéről, népeességéről			
Forrás:	Építőélet			
(Hely)	1964. júl. 23.	(Idő)	(Köt. v. fűz.)	(Oldal)
Tárgy	333.32			
Hely				
Idő	"1964"			
Személy				
Helyszám				
Osztályozás				